

Šiame
numeryje
skaitykite

3 psl.

Sėkmė slypi šeimos
rankose

4, 6 psl.

Jiems rugpjūtis —
neeilinių gimtadienių
mėnuo

5 psl.

Žemaičių produktai
Nantviče

Patvirtinta, patiekalai
gardžiausi su sūriu
DŽIUGAS

Šventė atskleidė darnaus
kolektyvo kūrybiškumą

7 psl.

Parama — tik
neturintiems įsiskolinimų

Galvijų mišrinimas —
įdomi alternatyva

8 psl.

Skani gyvenimo energija
šėlo Molėtuose

„Žemaitijos pieno“
valdyba sveikina

Savo karvučių piena geria pasigardžiuodami

Danutė Serapinienė su dukra Simona, anūkele Adrija ir žentu Andriumi.

Danutė ir Zigmantas Serapinai — vieni geriausių ūkininkų, piena tiekiančių „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Algirdas Dačkevičius

„Savo karvučių piena pasigardžiuodama geria visa šeima, jį mėgsta ir anūkelė Adrija“, — šypsodamasi sako D.Serapinienė.

Ūkininkų su meile prižiūrimos karvių bandos pienas — sveikas ir kokybiškas. Tokį piena melžti

— Serapinų garbės reikalas. Danutei svarbu rodyti pavyzdį kitiems ūkininkams, nes ji, be ūkininkavimo, dirbuoja Gvulių produktyvumo kontrolės Telšių skyriaus kontrolės asistente. Danutė kilusi iš Šilutės krašto. 1979 me-

tais, baigusi žemės ūkio mokyklą, jauna mergina atvyko pagal paskyrimą į tuometį Telšių rajono „Džiugo“ tarybinį ūkį, kur darbuosi zootechnike-selekcininke.

(Nukelta į 2 psl.)

SVEIKINAME

geriausius liepos mėnesio ūkininkus pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Janina Kristutienė — Kantenių k., Nevarėnų sen., Telšių r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Genoveida Kelerienė — Kapsudžių k., Žilbinų sen., Plungės r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Elena Veselienė — Vygantiškių k., Gadūnavo sen., Telšių r.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Saulius Petrutis — Gegrėnų k., Ž.Kalvarijos sen., Plungės r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Valentas Marozas — Stirbaitynės k., Žygaičių sen., Tauragės r.

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Pranciškus Razutis — Balsėnų k., Veiviržėnų sen., Klaipėdos r.

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

2016 m. liepos mėnesį Lietuvoje piena supirko 57 įmonės
Informacija apie mokėtą piena supirkimo kainą 2016 m. liepos mėnesį

Vidutinė 2016 m. liepos mėn. įmonės mokėta
kaina už natūralų piena, be nuoskaičių (Eur už t)

Natūralaus pieno kaina 2016 m. liepos mėn.
mokėta piena gamintojams, parduodantiems
daugiau kaip 40 t pieno per mėnesį. (Eur už t)

Savo karvučių pienu geria pasigardžiuodami

(Atkelta iš 1 psl.)

Čia ir savo išrinktąjį Zigmantą sutiko, o 1981-ųjų rugpjūčio 22-ąją vestuves atšoko. Gražus sutapimas: šiemet seneliai švęs savo bendro gyvenimo 35-metį, o anūkėlė Adriją tą pačią dieną — pirmąsias gimimo metines. Kalnėnų kaimas, kur įsikūrė Serapinai, Zigmanto tėviškė. Gilią praeitį mena

ti, nes bendrovė už aukštą pieno kokybę, riebumą ir baltymingumą moka priedus“.

Pasak Danutės, ji šiuo metu lankydama pas ūkininkus ir kontroliuodama pieno mėginius, pasitebi, kad reikalai ženkliai pagerėję. „Šiandien ūkininkas — jau ne tas, koks buvo prieš 15 metų, jis daugiau domisi ir savo karvių bandos sveikatingumu, ir suma-

Svarūs apdovanojimai liudija apie puikius pieno ūkio rezultatus.

mantas. Neveltui gimtadienio jubiliejaus proga jam vaikai padovanojo kiaulę-taupyklę, tai tenai ir kapsi pinigėliai išvykoms“, — nuotaikingai pasakojo Danutė.

Užsiminus apie vaikus, tėvai jais labai džiaugiasi. Sūnus Vaidotas įsikūręs po savo stogu Buožėnuose. Jis — jaunasis ūkininkas. Žmo-

ge darniai darbuodamiesi apsieina be samdomų darbininkų rankų. „Technikos ūkiu negalime pasigirti, bet vienas kitam pagelbėdami išsiverčiam ir pavasario darbuose, ir šienapjūtėje, ir javapjūtėje“, — pasakojo Danutė.

Vasarą karvutės ganosi netoliese, o žiemai šeima priruošia kokybiškų pašarų, taip pat perkama vitaminingų papildų.

Jau straipsnio pradžioje minėjome apie ūkininkų sėkmingai puoselėjamą pieno ūkį. Tai liudija tradicinė „Žemaitijos pieno“ šventėse Klaipėdoje, kur susirenka geriausi ir lojaliausi žemaičių pieno perdirbimo įmonei darbuotojai, gauti prizai. 2013 metais pelnyta nominacija „Už geriausią pieno kokybę“, o dukart už 2014 ir 2015 metus — „Geriausiam pieno ūkiui pagal visus vertinimo kriterijus“. Danutė saugo ir padėkos raštą už nuoširdų ir sąžiningą darbą gyvulių produktyvumo kontrolės srityje jubiliejinio gimtadienio proga, kurį įteikė UAB „Gyvulių produktyvumo kontrolė“ di-

Danutė ir Zigmantas Serapinai geriausių ūkininkų šventėje Klaipėdoje.

rektorius Alfredas Astikas. „Tegul ir toliau gyvenimas Jums būna didelis, prasmingas, Tegul dienos bus pilnos nerimo veržlaus. Turėkite kuo džiaugtis ir sielotis, kasdien vis dekite, liepsnokite žinojimu, tiesa, darbas ir viltimi“, — rašoma padėkos rašte.

Danutė įmonės 10-mečio proga yra sveikinusi tuometę žemės ūkio ministrę Kazimiera Prunskienė. Ūkininkė iš Kalnėnų pagerbiama ir „Pienininkystės“ laikraštyje, nes ne kartą savo grupėje, parduodama kokybišką pienu, pirmavo tarp mėnesio ir ketvirčio geriausiųjų. „Turime visokiausių planų ir svajonių. Tik pernai spalio 1-ąją įžengėme į naują namą, nes vis rūpėjo ūkiniai reikalai. Norime ir aplinką susitvarkyti, o prie tvėnkimo, kur netrūksta žuvis, turėtų išskirti pirtelę“, — ateičiai sumanymais dalijosi Danutė.

Aplinkos grožis jau kuriamas. Gera atsipūsti jaučioje pavėsinėje, pasisupti ant sūpynių, pasidžiaugti kieme įrengtu baseinėliu. Netoliese įsikūrusi ir gandrų šeimyna — trejetas jauniklių jau mankština sparnus skrydžiui.

O kokių pomėgių turi Danutė? Jai prie širdies — gėlės, be to, meistriškai spaudžia varškės sūrius, moka jų keletą rūšių pagaminti. Rūpi ir retesni paukščiai. Jau turi pulkelį vištaičių su gražuoliu gaidžiu, pentardų. Ateityje jos paukščių ūkelis turėtų plėstis.

Nesėdi rankų sudėjusi ir dukra Simona. Nuo jaunumės karvutes melžė, o laisvalaikiu sugeba skaniausius tortus iškepti.

Nuotaiką sodybos šeimininkams pakelia apie kojas besisukinėdami dvejetas cvergšnaucerių veislės šunėlių.

Danutė su meile prižiūri piendaves, kiekvieną pašaukdama vardu.

čia ošiantis šeimos numylėtas gal 300 metų ažuolas. Dar senelis Petras Serapinas sakydavo, kad galiūnas medis tarsi nesikeičia: metai bėga, o jis — lyg ant vietos.

Vyras dirbo tuometėje skaičiavimo mašinų gamykloje Telšiuose, bet, atėjęs Lietuvos nepriklausomybei, prasidėjo ir tarybinių ūkių, ir kai kurių įmonių griūtis.

Taip Serapinai palengva pradėjo kurtis Kalnėnų kaime. Turėjo trejetą-ketvertą karvučių, vėliau — septynetą. Žinoma, banda gausėjo, o senasis Zigmanto tėvų tvartas jau netenkino. Kibo statyti savo ūkinis pastatus. Ferma, laikui bėgant, reikėjo vis naujais priestatais pridurstyti, nes gyvulių kasmet daugėjo. Dabar ji pakankamai moderni: su pieno linija, pieno bloku, šaldytuvų ir mėšlo šalinimo transporteriu. Žinoma, jau neprošal būtų ir remontas.

Ūkininkai nuo pat pradžių bendradarbiauja su „Žemaitijos pieno“ bendrove ir yra patenkinti sąžininga partneryste. „Serapinų karvių bandos pienas — aukštos kokybės, ūkininkai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje ir skatina tai daryti kitus“, — sako „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Valdas Adomauskas. Danutė, paklausta, ką ji galėtų patarti abejojantiems dalyvauti šioje pažangioje tvarkoje, atsakė: „Tai papildomos pajamos pieno ūkiui. Jų nevertėtų praras-

Danutės hobis — retos vištaitės.

niai dėlioja perspektyvą į ateitį“, — dalijosi savo pastebėjimais ūkininkė. Džiugu, kad ne vienas domisi naujovėmis, lanko įvairiausių seminarus, tačiau, pasak Danutės, jų dabar rengiama mažokai.

Serapinai irgi neabejingi naujovėms. Danutė, priklausydama Lietuvos galvijų veisėjų asociacijai, buvo išvykusi pasisemti patirties į užsienį. Ji ir sutuoktinis Zigmantas taip pat mėgsta svečiose šalyse papoilsiauti. Lankytasi ne tik pas brolius latvius, bet ir Maskvoje, Jungtinėje Karalystėje, Vokietijoje, Prahoje. Dabar šeima svajoja nuvykti į Egiptą ir pamatyti įspūdingąsias piramides.

„Ypač kelionių aistra dega Zig-

Gilią praeitį ošia galiūnas ažuolas.

na Vitalija — farmacininkė, tačiau laisvu laiku ir ji pagelbsti prie darbų. Šeima augina pusantrų metų kū Gustą.

Dukra Simona su vyru Andriumi glaudžiasi erdviame name pas tėvus. Abu dideli pagalbininkai tėvams. „Galėtų gyventi pas mus, bet ateityje žvalgosi savarankiškai įsikurti“, — svarstė mama.

Simona, baigusi Klaipėdos universitete ekonomikos studijas ir jau dirbusi bankininke, buhalterė, ateityje neatmeta jaunosios ūkininkės duonos. Tai parodys gyvenimas. O šiuo metu ji pagelbsti, tvarkydama ūkio finansinius ir kitokius dokumentus.

Serapinai džiaugiasi, kad drau-

Puoselėjama sodybos aplinka.

Naujas Serapinų namas su jaukia pavėsinė.

Sėkmė slypi šeimos rankose

Bolius Kombaris, išikūres tėviškėje — Telšių rajono Nevardėnų kaime — mano, kad jų sėkmingą ūkininkavimą nulemia sąžiningas šeimyninis darbas.

Algirdas Dačkevičius

Jaukioje sodyboje dar tebestovi senasis tėvų namas, kur prabėgo Boliaus vaikystė ir jaunystė. Ne visuomet likimas buvo palankus Kombarių šeimai. Ypač nelaimingi buvo 1959-iejį, kai birželį mirė Boliaus sesutė, o po keturių mėnesių — spalį — tėvas. Abiem mėnesių 12-osios dienos buvo paženklintos išėjimu Anapilin. Tada vaikinukui tebuvo trylika metų, o jau teko prie visų vyriškų darbų įprasti.

Gyvenimas tekėjo pirmyn, neklusdamas apie jokių sunkumus. Bolius įgijo vairuotojo profesiją ir darbavosi tuomečiame kolūkyje.

1974 metais vedė. Žmona Rūta — iš Telšių krašto, Janapolės. Ji buvo baigusi Veterinarijos akademiją, bet pagal profesiją nedirbo. Rūpinosi vaikais, triūsė namuose, o vėliau tapo bibliotekininke.

Rūta ir Bolius užaugino trejetą atžalų. Visi toliau nuo žemdirbiškųjų profesijų per daug nepasitaraukė. Vyresnysis sūnus Alvydas dirba „Žemaitijos piene“ laborantu-kontrolieriumi, dukra Jūratė įsi-

kūrusi gretimame kaime netoli tėvų ūkininkauja. Jaunėlis Nerijus buvo pasukęs į miškininkystę, net baigė magistrantūrą, gilindamasis į miško ekonomiką, bet labiau patraukė ūkininkavimas drauge su tėvais. Šiuo metu jis — jaunasis ūkininkas.

Bolius, prisiminęs ūkininkavimo pradžią, pasakojo, jog pradėjo kurtis kaip ir daugelis to meto ūkininkų: paveldėjo tėvų žemę, vėliau jos pirko, žinoma, įsigijo ir daugiau gyvulių, piendavių.

„Dar kolūkiniais laikais pienuką tiekdavome žemaičių įmonei, vėliau irgi pratesėm bendradarbiavimą su „Žemaitijos pieno“ bendrove ir džiaugiamės sąžininga partneryste“, — sakė ūkio galva.

Ūkis dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, taip pat žemės ūkio valdų modernizavimo programoje. Kombariai patys pasistatė tvartą, taip pat nestokoja žemės ūkio technikos nei laukams dirbti, nei pašarams ruošti. Grūdinių kultūrų sėja tik pašarams, todėl derliui nuimti samdo kombainą.

Karvutės ganosi netoliese, jos melžiamos aikštelėje. „Ūkininkai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Jų karvių bandos pieno kokybė gera“, — sakė „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Valdas Adomauskas.

Šeima prisimena, jog yra dalyvavusi „Metų ūkio“ konkurse, kaip vieni iš geriausių ūkininkų buvo paskatinti kelione į Vokietiją. Tuo-

Rūta ir Bolius Kombariai.

met tėvai ten pasisemti patirties pasiuntė savo sūnų Alvydą. Nepamiršamas ir svečių iš Vokietijos vizitas į Kombarių ūkį, kur maloniai pabendrauta su užsieniečiais.

Jaukus gyvenamasis namas, galima sakyti, atsiradęs vasarnamio vietoje. Viduje matomoje vietoje nukaldintas nagingo meistro paveikslas, menantis tėviškę. Šio kalvio įspūdingų darbų netrūksta ir išpuoselėtoje sodybos aplinkoje.

Gaila, kad upelė Nevarda dabar atsidūrusi melioracijos griovyje. „O kiek žuvies ten būdavo, krepšiais traukdavome“, — prisimena Bolius. Vėliau kolūkiniais laikais netoli upelės kranto buvo pastatytos statinės su amoniaku. Kažkas vienos iš tų statinių sandariai neuždarė,

tai chemikalai tiesiai į Nevardos vandenį nutekėjo. Po to ir dingę vėžiai, o anksčiau jų knibždėdėte knibždėdavo.

Žinoma, Bolius nėra visiškai nusistatęs prieš melioraciją. Ji klampynės pavertė dirbamomis žemėmis, bet ūkininkauti reikėjo atidžiai ir šeiminingai, tuomet ir upelei Nevardai nebūtų tiek skriaudos pridaryta.

Laisvą minutėlę seneliams nuotaiką praskaidrina anūakai. „Turime jų ketvertą: dukros Jūratės porelė ir tiek pat — Alvydo“, — šypsodamiesi sako sutuoktiniai.

Netrukus ir jaunėlis savo šeimos lizdą susuks. Tuo labiau, kad netoliese gandrai kalena, o dar vienas lizdas jų laukia sodyboje.

Bolių Kombarių gražaus gimtadienio proga pasveikino „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Valdas Adomauskas.

Jaukioje pavėsinėje žydi gėlės.

Metalo meistro darbai puošia ne tik namo interjerą, bet ir gražiai dera sodyboje.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

50 metų jubiliejus šventė **Algirdas Naglius** iš Šiaulių rajono Meškuičių seniūnijos Naisių kaimo ir **Vidas Stankevičius** iš Utenos rajono Vyžuonų seniūnijos Vyžuonų miestelio.

60 metų sukako Šilutės rajono Usėnų seniūnijos Usėnų kaimo ūkininkei **Nijolei Juščienei** ir Pagėgių savivaldybės Stoniškių seniūnijos Mažaičių kaimo ūkininkei **Zinai Baltutienei**.

70 metų gimtadienius pasitiko **Bolius Kombaris**, gyvenantis Telšių rajone, Varnių seniūnijoje, Nevardėnų kaime ir **Antanas Petraitis**, gyvenantis Raseinių rajone, Paliepių seniūnijoje, Aukštašlynio kaime.

Rugpjūčio mėnesį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė šeši ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

Jų pasveikinti atvyko „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdeliene, vadybininkai Aistė Sabaliauskaitė, Karolina Kulvietienė, Valdas Adomaskas ir Vidmantas Bajarūnas.

Didžiuojasi išaugintais vaikais

Nijolė ir Zigmas Juščiai, ūkininkaujantys Šilutės savivaldybės Usėnų kaime, džiaugiasi užauginę net 12 vaikų.

Nijolė Juščienė su seserimi Petrutė.

Sutuoktinius ta proga pernai – Šeimų metais – apdovanojo Seimo pirmininko pavaduotojas Kęstas Komskis. Nuošalėje neliko ir Savivaldybė, pagerbusi daugiavaikius tėvus.

Jie džiaugiasi, kad visi vaikai išaugo dorais žmonėmis. Seimoje dominuoja sūnūs – jų aštuonetas, o dukrų perpus mažiau – ketvertas. Pusė iš vaikų duoną pelnosi užsienyje: Sonata – Vokietijoje, Tomas, Vitalijus, Liną, Egidijus – Norvegijoje, Audrius – Švedijoje. Žydrūnas įsikūręs Šilutėje, Jurgita – netoli Usėnų, Mindaugas – Klaipėdoje. Su tėvais gyvena Darius, o

Paulina baigė 10-ąją, jos brolis Gvidas – aštuntąją gimnazijos klases.

Žinoma, iš tiek daug vaikų pažiuro ir pulkas anūku – net 17.

„Dabar jau ankšta mūsų name darosi, kai visi su šeimomis ir vaikaičiais suvažiuoja“, – šypsodamasi pasakojo Nijolė.

Jos gyvenimas niekuomet nelepino. Ne tik didelė šeima reikėjo rūpintis, bet ir darbą dirbti. „Būdavo apie 1 valandą nakties užmiegi, o jau 3 ar 4 ryto skubi į fermą“, – prisimena moteris. Ir sirgti nebuvo kada.

„Su gydytojais reikalų turėjau tik gimdydama vaikus“, – sako pavydėtina sveikata spindinti moteris. Ji ne tik savo vaikus augino, bet ir jaunesnius broliukus Anatolijų ir Ramūną, mat mama gana jauna iškeliavo Anapilin. O Nijolei tuomet mama tapo jos vyresnioji sesuo Petrutė, šiuo metu gyvenanti Degučiuose, kurie Europoje garsėja autentiška trikampė medine bažnyčia, pastatyta XIX a. pradžioje.

Kai sveikinome Nijolę garbingo gimtadienio proga, kaip tik ir radome ją Degučiuose, nes seserys ir brolis tvarkė ten palaidotų tėvelių ir senelių kapus. Sesuo Petrutė užsiminė, jog toks vardas jų šeimoje buvęs populiarus: ir mama, ir senelė buvo Petrutės.

(Nukelta į 6 psl.)

Ūkininkavimo pagrindas – sąžiningai tiekti kokybišką pieną

Jurgita ir Vidas Stankevičiai, įsikūrę Utenos rajono Vyžuonų miestelyje, stengiasi ūkininkauti sąžiningai ir „Žemaitijos pieno“ bendrovei parduoti kuo geriausios kokybės pieną.

Sutuoktinių profesijos artimos. Vidas – veterinarijos felčeris, o Jurgita – veterinarijos gydytoja. Abu susipažino studijų laikais pirmūnų sąskrydyje Vilniuje.

Šeima savarankiškai pradėjo ūkininkauti 1990 metais. Iš pradžių fermą turėjo prie namų, vėliau įsigijo už 1,5 kilometro.

Vidas Stankevičius su žmona Jurgita.

(Nukelta į 6 psl.)

Gaji gimtinės versmė

Aukštašlynis – kaimas prie Šlynos,

Kur augo linai ir rugiai.

Čia mano vaikystė,

Čia mano kaimynai –

Išdidūs, dori žemdirbiai.

(Iš baladės apie Aukštašlynį)

Tai vienas ir daugybės Antano Petraičio eilėraščių, parašytų gimtinei – Aukštašlynio kaimui, prisiglaudusiam prie Šlynos upelio. Gal kada kūrybingo žemaičio iš Raseinių rajono Paliepių seniūnijos ir eilių knygelė pasirodys.

Aukštašlynyje gyveno seneliai, tėvai, o dabar – Antanas su žmona Aldona ir sūnaus Aurelijaus šeima. Sutuoktiniai, baigę ekonomikos mokslus, kurį laiką darbavosi Kaune.

Gimtinė, tiksliau mama Apolonią, sūnų pakvietė parvykti 1989-

aisiais, kai buvo laisvės sparnus išskleidęs Sąjūdis.

„Vieną ankstų rytą palikau žmoną bemiegančią ir išsiruošiau tėviškėn“, – pradėjo savo pasakojimą Antanas.

(Nukelta į 6 psl.)

Šauniai dirba ir mėgsta keliauti

Zina ir Antanas Baltučiai – Šilutės krašto žmonės. Jie iš šio krašto toliau ir nevyko laimės ieškoti. Įsikūrė Pagėgių savivaldybės Mažaičių kaime, kur šiuo metu ūkininkauja.

Sutuoktiniai savo profesijas susiejo su gyvulininkyste: Antanas yra dirbęs veterinarijos gydytoju, o Zina – gyvulininkystės brigadininke, todėl partitės kuo puikiausiai praverčia savarankiškai ūkininkaujant. Šeima užaugino ketvertą vaikų. Trejetas iš jų – Alina, Rita ir Romas su šeimomis gyvena Klaipėdoje, tik jauniausioji Gytautė dar su tėvais. Ji rugsėjį pravers gimnazijos 11 klasės duris.

Ūkininkai dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų paramos programose, taip pat Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje. Tai buvo nemaža materialinė paskata įsigyjant pieno ūkiui įrangos ir žemės ūkio technikos.

Vasarą karvutės ganosi Nemuno lankose. Pieno kokybė, pasak „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkės Karolinos Kulvietienės, gera, be to, ūkininkai ruošiasi dalyvauti kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje.

Zinai svarbu parduoti kokybišką pieną perdirbėjams, nes ji turi pavyzdį rodyti kitiems ūkininkams, mat moteris dirba Gyvulių produktyvumo kontrolės asistente. Ūkininkė pasidžiaugė ypač gera melžėja Vilma, kuri Baltūčių karvutes sąžiningai ir stropiai melžia jau 14 metų.

„Sykį buvome išvykę į Jungtinę Karalystę, o mūsų ūkio fermoje staiga neliko elektros. Melžėja Vilma nepasimetė ir visas karvutes – tuomet jų buvo 30 – pamelžė rankomis. Ji net neskambino mums, kad nesugadintų kelionių nuotaikos“, – prisiminė Zina.

Žinoma, turint gerus pagalbininkus, šeima nevengia pakeliauti. Dažnai akstiną išvykoms duoda vaikai. „Visai neseniai su dukros Alinos šeima vykome į Slovakiją, kur grožėjomės šios šalies įspūdingais istoriniais paminklais ir gamta“, – pasakojo Zina.

Zina Baltutienė.

Užpernai svečiuotasi Austrijoje. Tai rodo, kad šeima puikiai planuoja savo darbą ir laisvalaikį. Žmona negailėjo gero žodžio savo vyrui Antanui. Jis labai stropus ir daugybę darbų sugebantį padaryti. Laisvu laiku Antanas mėgsta pamedžioti. Tai liudija ir trofėjai. Sūnus Romas irgi pamėgo medžioklę. Yra sumedžiojęs įspūdingo dydžio šerną, kurio iltys ir respublikinėje medžioklės trofėjų parodoje puikiai įvertintos.

O Zinai mieliausiai klajoti po miškus, renkant grybus. Jau prisirinko pačių gardžiausių – baravykų. Moteris tikisi ir dar su pintinėle pavaikštinėti, juk visas ruduo – prieš akis.

Kalbant apie ūkio ateitį, tėvų žvilgsnis krypsta į Romą. Jis ir šiuo metu labiausiai prisirišęs prie ūkio.

Zina su Antanu geru žodžiu mini visus vaikus su antrosiomis pusėmis, taip pat septynetą anūkių. Ypač žingeidus yra mažasis Dovydas. Tik atvykęs tarsi prisivyla prie senelio ir nori kartu traktoriumi pasivažinėti.

Aldona ir Antanas Petraičiai su marčia Rasa ir anūkais Aurelija bei Justu.

„Dirbame kaip skruzdėlės“, — sako Naisių ūkininkai

Onutė ir Algirdas Nagliai įsikūrę Lietuvoje visiems kuo puikiausiai žinomuose Naisiuose, kurie pernai buvo tituluoti mažąja mūsų šalies kultūros sostine. O pieną jie tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei, kuri įsikūrusi Telšiuose — šiųmetėje Lietuvos kultūros sostinėje. Graži sąsaja tarp Naisių ir Telšių, taip pat — tarp ūkininkų ir pieno perdirbėjų.

Įžengus į sodybą, pasitinka išpuoselėta aplinka. „Rožynai — mano hobis“, — šypsodamasi ro-

dė įvairiaspalves rožes Onutė. Kiemė — jauki pavėsinė su prie jos prisišliejusia pirtele, kiek toliau

tvenkinukas iškastas. Neseniai, tai ir žuvies dar nėra.

(Nukelta į 6 psl.)

Onutė ir Algirdas Nagliai su sūnumi Nerijumi.

Žemaičių produktai Nantviče

Liepos 26-27 dienomis Jungtinėje Karalystėje, Nantvičo mieste, įvyko viena žinomiausių pasaulyje tarptautinių sūrio parodų „International Cheese Awards Nantwich 2016“.

Eksporto skyriaus darbuotojos ir pardavimo komandos nariai: Erika Einorė, David William Skinnider Cullen, Aistė Siraštanovaitė, Jonathan Keith Lowe, Bobbi Davy, Violeta Drobnienė.

Į parodą, kur autoritetinga komisija vertina sūrius, rengiami profesionalių virtuvės šefų pasirodymai ir apdovanojami geriausiai, suvažiuoja kompetentingiausi sūrio specialistai ir gurmanai iš įvairių pasaulio šalių. 2016 metų paroda pasiekė naują rekordą — dalyvavo 261 sūrio ir pieno produktų gamintojai iš 27 pasaulio šalių su 5000 skirtingų produktų ir apie 43000 lankytojų.

119-ojoje didžiausioje tarptautinėje sūrių parodoje „Žemaitijos pieno“ atstovai dalyvavo jau šeštus metus. Parodos metu užmegzta naudingų verslo kontaktų su didžiausiais ir žinomiausiais Anglijos tinklais: Waitrose, Tesco, Morrisons, Asda ir Sainsbury's. Taip pat gauti ir kiti naudingi kontaktai, atveriantys kelią į Anglijos rinką bei

garsinamas įmonės vardas ne tik Anglijoje, bet ir pasaulyje.

Šiomet „Žemaitijos pienas“ pristatė ne tik platų kietojo sūrio DŽIUGAS asortimentą, bet ir kitus savo gaminius.

Anglai stebėjosi neįprastu DŽIUGO ir medaus deriniu, o paragavę gyrė švelniai pikantiško kietojo sūrio ir natūralaus lietuviško medaus skonių harmoniją.

Lankytojus sudomino sūrio užkandis MILDĖ, dėmesio sulaukė ir glaištyti varškės sūreliai MAGIJA. Tokio produkto anglai nėra ragavę, todėl MAGIJA sūreliai jiems priminė sūrio pyragą.

Įsigyti gardžių žemaičių produktų iš Lietuvos norėjo daugelis parodos lankytojų, todėl prekybos įkarštyje nusidriekė ilga pirkėjų eilė.

Šventė atskleidė darnaus kolektyvo kūrybiškumą

„Žemaitijos pieno“ bendrovės ir jos įmonių grupių darbuotojai sugeba ne tik šauniai dirbti, bet ir turiningai leisti laiką.

Tai parodė rugpjūčio 13 dieną Žemaitijos kaimo ekspozicijoje, Telšiuose, surengta tradicinė „Piemininkų šventė 2016“.

Aidint fanfaroms, scenoje pasirodė visiems puikiai pažįstamas nuotaikingasis renginio vedėjas Mindaugas Stasiulis. Jis, skambant „Žemaitijos pieno“ himnui, pristatė šventėje dalyvaujančias bendrovės įmones.

Po to vedėjas į sceną pakvietė Personalo ir teisės departamento direktorę, kuri pasveikino visus su švente. „Būkite išradingi, atiduokite po dalelę savo šypsenos, džiaugsmo ir visa šventė taps nepakartojama“, — linkėjo direktorė.

Gražų kolektyvo sambūrį taip pat

pasveikino bendrovės generalinis direktorius Robertas Pažemeckas, pirmiausia linkėdamas gero oro ir pakilios nuotaikos, taip pat puikiai pasijusti bendraminčių gretose.

Šlamant vėjo plaikstomoms bendrovės bei jos įmonių grupių vėliavoms, „Žemaitijos pieno“ generaliniam direktoriui Robertui Pažemeckui įteikta simbolinė dovana — stiklo statulėlė, kaip padėkos ženklas vadovui, telkiančiam kolektyvą naujiems iššūkiams įveikti.

Renginio vedėjas, nepaisant protarpiais pasirodančio lietaus, pasakė, jog šventė bus azartiška ir smagi, leisianti pasijusti vieningos įmonės dalimi, darnia ir susigrojusia komanda.

Taip ir buvo. Visos aštuonios komandos puikiai atliko „namų darbus“. Pasirodymų metu demonstravo komandinį darbą, iliustruoda-

mi pasirinktą video filmą.

Įsisiūbavus šventei, joje netrūko komandinių ir individualių rungtių, kurios savo nuotaika ir išradingumu lenkė viena kitą.

Ne tik vyrai traukė virvę, bet ir moterys panašioje rungtyje galvėnėsi. O kur dar nuotaikingasis „Futbolas“, linksma „Tichės“ estafetė, — visko net neįmanoma suminėti.

Ne mažiau išradingumo ir išvermės reikėjo parodyti ir individualiai rungtantis. Vyrai ir moterys išstijose rankose laikė sūrio DŽIUGAS galvas, rungėsi, kas greičiausiai į 30 dalių suplėšys PIK-NIK sūrio dešrelę ir kt. Daug juoko sukėlė užrištomis akimis skaniausių ledų valgymas ir ypač romantiškai nusiteikus ŽEMAITIJOS kefyro kokteilių gėrimas. Tai tik keletas momentų, o jų šventėje buvo begalė. Nepamiršti ir vaikai. Jie galėjo nuotaikingai papramogauti pagal parngtą turiningą programą.

Susumavus rezultatus, apdovanojimų netrūko kiekvienos rungties nugalėtojams. O pereinamoji taurė įteikta daugiausiai taškų visose rungtyse surinkusiai NIK-PIK komandai („Šilutės Rambynas“).

Šventės pabaigoje sušoktas bendras šokis, o padangę praskaidrino paleisti šviečiantys balionai. Skambėjo Beatrichės, grupių „Pop Ladies“ ir „16 Hz“ dainos.

Šventė, pasak organizatorių, pavyko, nes ir nutilus jos šurmuliui, bendradarbiai, susitikę jau darbinėje aplinkoje, vienas kitam šypsosi, juos lydi nauji sumanymai ir užmojai.

Plevėsuoja „Žemaitijos pieno“ bendrovės ir jos įmonių grupių vėliavos.

Patvirtinta, patiekalai gardžiausi su sūriu DŽIUGAS

Liepos 30-31 dienomis Lenkijoje, išpūdingame mieste Międzybrodzie Bialskie, įvyko kviestinių virėjų suvažiavimas OPEN IMPROVISATION.

Renginyje dalyvavę virtuvės šefai dalinosi patirtimi, gamino įvairiausių patiekalus, o „Žemaitijos pieno“ gaminamas ir jau puikiai Lenkijoje žinomas kietasis sūris DŽIUGAS tapo skaniu akcentu ir pelnė aukščiausio lygio įvertinimus.

„Žemaitijos pieno“ atstovė Lenkijos rinkai Sabina Barkauskienė.

Šventėje nugalėjo NIK-PIK („Šilutės Rambynas“) komanda.

„Dirbame kaip skruzdėlės“, — sako Naisių ūkininkai

(Atkelta iš 5 psl.)

Netoliese — rūpestingai prižiūrima ferma, ūkiniai pastatai, o jų langeliuose žydi gėlės.

Tai dabar taip gražu. O viskas prasidėjo 1993-aisiais, kai Onutė ir Algirdas atvyko į Naisius. Iš pradžių kūrėsi nedideliame ūkio namuke, vėliau gavo nebaigtą statytą bendrovės namą. Jį išpuoselėjo, o prie tvartuko prilipdė priestatą. Taip atsirado išvaizdus gyvenamasis pastatas ir moderni ferma su pieno linija.

Onutė užsiminė, jog augusi didelėje šeimoje. Joje net 11 vaikų sėsdavo prie stalo. Visi dirbo nuo mažumės ir vienas kitą augino. Algirdas — iš šešetuko brolių ir seserų. Taip jau susiklostė gyvenimi-

me, kad iš didelių sutuoktinių šeimų tik jie dviese ir ūkininkauja.

Onutė pasakojo, kad nuo mažens mokėjo karvę melžti. „Mama dirbo kolūkio fermoje. Ji aparatais melždavo 50 karvių. Jau septintoje klasėje kartais pavaduodavau mamą ir didžiulę bandą pamelždavau“, — prisiminė šeiminkė.

Šeima praktiškai viską kūrė savo rankomis, nes nenorėjo rizikuoti imdami paskolų iš bankų. „Dalyvavau tik Jaunojo ūkininko ir Standartų paramos programose“, — sako Algirdas.

„Dirbame kaip skruzdėlės, nes kaičiuodami valandų, tai dabar ir sveikatai atsiliepia“, — sako Onutė. O kur dar būrelis vaikų, kuriuos reikėjo užauginti, į mokslą leisti. Žinoma, paskui ir jų rankos prisi-

dėjo prie darbų.

Šeima užaugino šešetą atžalų. Su tėvais — tik Nerijus. Jis ne tik didžiausias pagalbininkas, bet ir mokosi agronomijos Aleksandro Stulginskio universitete. Dukra Samanta, besimokanti Kauno medicinos universitete, kai gali, taip pat neatsisako pagelbėti. Šiuo metu būsimoji kineziterapeutė, baigusi tris kursus, savarankiškai atlieka praktiką Šiaulių ligoninėje. Mergina stengiasi tapti kuo geresne medike.

Ketvertas vaikų — Jolanta, Žydūnas, Algirdas ir Sandra — duoną pelnosi Jungtinėje Karalystėje. Visa gausi šeimyna drauge susės prie bendro stalo tik švenčiant tėvelio 50-ąjį gimtadienį. Čia krykštaus ir du anūkeliai — Jo-

lantos ir jos sutuoktinio atžalos.

Naglių ūkis — mišrus. Ūkininkai augina ir grūdinių kultūrų. Visus darbus patys nuadirba. Pasak „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotojos Liudvinos Skurdelenės, ūkininkai yra labai sąžiningi, jie dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje, o už kokybišką pieną bendrovė jiems moka priedą.

Galima tik pasidžiaugti aukštu karvių bandos pieno produktyvumu. Nagliai iš piendavių per metus primelžia daugiau kaip po 6-7 tonas pieno. Produktyvios ir telyčios, kuriomis papildoma banda.

Geras ir kitas ūkininkų karvių bandos rodiklis — išlaikyta sezoniškumo pusiausvyra, tiekiant pieną. Neveltui už 2015 metus

geriausių ir lojaliausių „Žemaitijos pienui“ ūkininkų pagerbimo šventėje Klaipėdoje Nagliams buvo įteikta nominacija „Už mažiausią sezoniškumą“. Ūkininkai turi ir kitokių pagerbimo raštų. Ypač jie didžiuojasi išauginę gerus ir sąžiningus vaikus. Onutė ir Algirdas, jų sūnus Nerijus niekuomet neat-sisako padėti ir bendruomenei.

Sutuoktiniai prasitarė, kad jiems stinga laisvo laiko. „Sykį buvome išvykę į Jungtinę Karalystę pas vaikus, bet labai trumpai — apie trejetą dienelių, vėl skubėjome prie savo gyvulėlių“, — sako Onutė.

Ji labai kruopščiai melžia piendaves, todėl ir tituluočiausiam profesoriui galėtų atskleisti subtilių melžimo niuansų. Pati turi svajonę — dalyvauti melžėjų konkurse.

Gaji gimtinės versmė

(Atkelta iš 4 psl.)

Mat mama norėjo sūnui perduoti kruopščiai saugomus prieškarinio Lietuvos žemės nuosavybės dokumentus — 18 hektarų žemės.

Pasak Antano, mama visuomet tikėjo, jog Lietuva taps laisva. Kova už laisvę buvo gaji ir tarp jos artimųjų. Brolio sūnūs, Antano pusbroliai — Jonas, Stasys ir Antanas — paguldė galvas už Lietuvos nepriklausomybę. Kad kovotojų vardai nenu-eitų užmarštin, pagerbdama žuvusiųjų, savo trejetą sūnų Apolonija pakrikštijo jų vardais. Taip gimtinėje vėl skambėjo Jono, Antano ir Stasio vardai. Be brolių, kartu augo ir ketvertas seserų: Marytė, Elena, Ona, Janina.

Antanas prisiminė, jog ir jo tėvo gyvenimas nelepino. Būdamas šešerių paliko be maitintojų — visiškai našlaitis. Kurį laiką jį globojo Viduklės klebonas, vėliau piemenavo ir bernavo. Dabar tėvą primena kieme šlamantis ažuolas, jo paties rankomis sodintas.

Grįžęs į tėviškę, Antanas rado seną trobelę ir klėtį. Kurį laiką, kol įsitvirtino, dirbo „Raseinių statyboje“ vyr. buhalteriu. Plušėjo neskirdamas dienos nuo nakties, statybinių medžiagų trūko, bet kantriai lipdė deficitinę plytą prie plytos.

Palengva lipdė ir sklypus, kol nuosavos žemės įgijo apie 100 hektarų, dalį dar nuomoja. „Tuomet suvokiau, kaip nelengva buvo po gabalėlį Mindaugui lipdyti Lietuvą“, — filosofiskai samprotavo pašnekovas. Gerai, kad sūnus Aurelijus neišvyko svetur laimės ieškoti. Jie su žmona Rasa ir savo atžalomis Justu ir Aurelija glaudžiasi po tėvų stogus. Visi drauge darbus dirba. Anūkeliai irgi darbštūs. Justo apetitas prie technikos ir visokiausių žemdirbiškų naujovių tik kyla. Apie ketvertą savo numylėtų karvučių turi Aurelija. „Justas mėgsta ir daržininkystę. Be to, sodyboje jo iniciatyva atsirado ančiukų, viščiukų, amsi šuniukai. Nepamiršo ir sesutės — jai triušiu-kų pargabeno“, — šypsodamasis pasakojo senelis.

Šeimoje sūnus Aurelijus — ne vienturtis. Jo sesuo Jolita pasirinko pedagogės kelią. „Jau nuo mažumės kieme nusibraižiusi žaisdavo „klasę“, — dukros polinkį į būsimąją profesiją prisimena tėvas.

Šalia kitų darbų Antanas neatsisako ir karvučių melžti. Tvarte įrengta pieno linija, tai trise — su žmona ir marčia — sparčiai piendaves pamelžia. Su ūkininkais bendradarbiaujantis „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vidmantas Bajarūnas pastebėjo, kad jų karvučių pieno kokybė gera.

Ūkis dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose. Įsigijo mėšlo kratytuvą, bet, pasak Antano, įklimpo į skolas, kol išsimokėjo. Šiaip visą techniką savo lėšomis įsigijo.

Petraičių ūkis — mišrus. Pasak pašneko-vo, taip saugiau ūkininkauti: jeigu mažesnės pajamos iš vienos ūkio šakos, galima pasiremti kita. O gamta žmogaus niekuomet per daug nelepina. „A bloga, a gerą, o gyventi rėk“, — žemaitišką posakį prisiminė Antanas.

Jo sieloje — ne tik buhalterinė apskaita. Antanas kupinas gyvenimiškosios filosofijos, cituoja poetą Justiną Marcinkevičių, jog laisvė — tai suprasta būtinybė.

„Žiūrėk, paleidi pavasarį karves į ganyklą, tai kita piendavė taip lekia, kol širdis plyšta. Lėkėme ir mes, stojus Nepriklausomybei. Gaila, kad kai kas laisvę, suprasdamas kaip anarchiją, nukūrė į mafijines struktūras, o kai kas ir prie gimtosios žemėlės prisirišo“, — samprotuoja Antanas.

Laisvalaikiu jis rašo dienoraštį, kuriame daug kas apie šiandienos gyvenimą suguldyta.

Besikalbant kieme, kur stalėlį atstojo šimtamečio klevo kamieno drūtgalys, Antanas užsiminė, jog tėviškė padeda daug ką nugalėti. Jis ir sūnus buvo užklupti ligų, bet jas įveikė.

„Gimtinė nugalėjo, jeigu galiu gražų 70-ąjį gimtadienį švęsti“, — sako Antanas.

Taip ir gyvena poetas ir ūkininkas gamtos ritmu. Tą ritmą, senelio įkvėpti, jau spėjo pajusti ir jo anūkai, besidžiaugiantys tėviškės saulėtekiais ir saulėlydžiais.

Ūkininkavimo pagrindas — sąžiningai tiekti kokybišką pieną

(Atkelta iš 4 psl.)

Stankevičiai dalyvavo europinėse paramos programose: Pieno ir Nitratų direktyvose, Žemės ūkio valdų modernizavimo, Investicijų į žemės ūkio valdas. Jie įgyvendina ir nykstančių ūkininkų gyvenimų programą — augina vietines šėmąsias karves.

Ūkininkai — labai žingeidūs. Jie priklauso ne tik Lietuvos ūkininkų sąjungai, bet ir Lietuvos juodmargių, taip pat Rėtų ir nykstančių ūkininkų gyvūnų asociacijoms. Pasak „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkės Aistės Sabaliauskaitės, Jurgita ir Vidas — labai atsakingi ūkininkai. Jie su „Žemaitijos pieno“ bendrove bendradarbiauja palyginti neseniai — nuo šių metų gegužės, tačiau vertina sąžiningą partnerystę. Ūkininkai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje ir tuo yra pa-

tenkinti. Visi ūkiniai darbai gula ant sutuoktinių pečių, tiesa, Jurgitai piendaves padeda melžti viena melžėja. Žinoma, jai su šeiminkine palenktyniauti sunku, nes neseniai Utenos rajone įvykusiose melžėjų varžytuvėse Jurgita pelnė pirmąją vietą. Jai rūpi ne tik karvių bandos produktyvumas, bet ir piendavių sveikata.

Šeima užaugino dvejetą vaikų. Sūnus Andrius — IT sistemų specialistas, o dukra Indrė — studentė. Ji pasirinko panašią į tėvelių specialybę — studijuoja Lietuvos sveikatos mokslų universiteto Veterinarijos akademijoje veterinarijos mediciną. Ne už kalnų ir diplomą — nes mergina ketvirtakursė.

Tėvai stengiasi ne tik gerai ūkininkauti, bet ir rūpinasi buitimi: tik baigė gyvenamojo namo renovaciją.

Pasiteiravus Vido, kokią regi ūkio perspektyvą, jis atsakė gaspadoriškai: „Dirbti taip, kad ūkyje reikalai neblogėtų“.

Didžiuojasi išaugintais vaikais

(Atkelta iš 4 psl.)

Nijolė negailėjo gerų žodžių ir savo sutuoktiniui Zigmui, su kuriuo kitąmet švęs savo bendro gyvenimo 40-metį.

„Dirba visus darbus — ne tik ūkiškus, bet ir buitinius. Jei reikia, ir virtuvėje prikimba“, — pasakojo žmona.

Zigmas — irgi iš nemažos šeimos — septintuko. Buvo pats vyriausias, tai ant jo pečių ir darbų daugiausiai guldavu.

Šiuo metu šeima laiko 11 melžiamų karvučių. Jas melžia ne tik Nijolė, bet pa-

deda ir vyras.

„Džiaugiuosi tvarkingai gyvenančia šeima, o jų prižiūrimų karvučių pieno kokybė gera“, — sako su ūkininkais dažnai bendraujanti „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Karolina Kulvietienė.

Svarbiausia, kad Nijolė, nors gyvenime ir daug vargo mačiusi, savo gimtadienį pasitiko su šypsena, jos balse nebuvo niekam nei priekaištų, nei liūdesio. Tai rodo ją mylint gyvenimą ir vertinant jo siūniamą kiekvieną dieną — kantriai, neniurzgant ir žvelgiant į priekį.

Parama – tik neturintiems išsiskolinimų

Pareiškėjai, gaunantys paramą pagal Lietuvos kaimo plėtros 2014–2020 metų programos (KPP) priemones, turėtų žinoti įgyvendinimo taisyklių nuostatą, jog ši parama išmokama tik tiems paramos gavėjams, kurie neturi išsiskolinimų Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (VMI) ir Valstybiniam socialinio draudimo fondui prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (Sodra). Dalis laukiančiųjų paramos pareiškėjų ši kriterijų dar gali spėti atitikti.

Pareiškėjai, prisiėmę įsipareigojimus pagal KPP priemones „Su „Natura 2000“ ir Vandens pagrindų direktyva susijusios išmokos“, „Išmokos už vietoves, kuriose esama gamtinių ar kitų specifinių kliūčių“, „Ekologinis ūkininkavimas“, „Agrarinė aplinkosauga ir klimatas“, paramą gali gauti tik įvykdę šių priemonių įgyvendinimo taisyklėse nurodytus reikalavimus: pareiškėjas, kuris yra juridinis asmuo, privalo neturėti išsiskolinimų VMI ir Sodrai, o pareiškėjas, kuris yra fizinis asmuo, – tik Sodrai (atitiktis šiam kriterijui gali būti tikslinama paramos paraiškos vertinimo metu). Ši nuostata netaikoma įstai-

goms, kurių veikla yra finansuojama iš valstybės ar savivaldybės biudžeto, bei juridiniams asmenims, kuriems Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka yra atidėti socialinio draudimo įmokų ir (arba) mokesčių mokėjimo terminai.

Agentūra, atsižvelgdama į pasitaikančius atvejus, kai pareiškėjas turi išsiskolinimų iki birželio 30 d., bet pasibaigus paraiškų administravimo terminui (pvz., rugpjūčio 1 d.) jau būna atsiskaitęs su VMI ir Sodra, priėmė sprendimą leisti pareiškėjams, 2015 m. pateikusiems paraiškas, siekiant patenkinti įgyvendinimo tai-

syklėse numatytą tinkamumo kriterijų, išsiskolinimus VMI ir Sodrai padengti iki š.m. spalio 1 d. Šiuos išsiskolinimus dar gali panaikinti pareiškėjai, pateikę paraiškas pagal šias KPP priemones: „Su „Natura 2000“ ir Vandens pagrindų direktyva susijusios išmokos“, „Išmokos už vietoves, kuriose esama gamtinių ar kitų specifinių kliū-

čių“, bei visas KPP priemones „Agrarinė aplinkosauga ir klimatas“ veiklas, išskyrus veiklą „Tausojanti aplinką vaisių ir daržovių auginimo sistema“ bei priemonę „Ekologinis ūkininkavimas“, kadangi šios veiklos ir priemonės išmokėjimo terminai apibrėžiami įgyvendinimo taisyklėse.

Galvijų mišrinimas – įdomi alternatyva

Pieninių galvijų mišrinimas Lietuvoje jau nebe naujovė. Ne viename moderniam ūkyje jau daugelį metų vykdomos mišrinimo schemas. Ūkio savininkų argumentai, kodėl jie pasirinko mišrinimą, įtikinantys: mišrūnės daugeliu rodiklių lenkia Lietuvoje įprastą auginami veislių karves, lengvas veršiamasis, gyvybingesni ir energingesni veršeliai, aukštesnis jų išgyvenimo procentas, didesnis pieno riebalų ir baltymų kiekis.

Mišrinant svarbu naudoti geriausiai tarpusavyje derančias veisles, todėl verta mišrinti Holšteinų veis-

žalųjų mišrūnų buvo 4% ir 5%, atitinkamai Holšteinai 9%.

Mišrūnų vaisingumo ir išgyve-

namumo rodikliai buvo lygūs ar geresni lyginant su grynaveisliais Holšteiniais. Dienos nuo veršiamosios iki kito sėklinimo, susisėklinimo norma (apsivaisinimas) ir 2-as veršiamasis per 14-17 mėn. mišrūnų buvo 5% ar daugiau didesnis nei Holšteinų.

Skandinavijos žaliųjų ir Montbeliarde mišrūnų pienas turėjo labai panašius, netgi šiek tiek didesnius riebalų ir baltymų kiekius lyginant su grynaveisliais Holšteiniais. Be to, abu mišrūnai į gamybą po antrojo veršiamosios grįžo anksčiau, turėjo mažesnį ūgį ir geresnį eksterjerą nei Holšteinai.

„Tyrimas parodė, kad pasiekus 3 laktaciją, išaiškėja akivaizdūs karvių mišrūnų pranašumai, lyginant su grynakraujėmis Holšteinų veislės karvėmis. Mišrūnai vos vos atsilieka pagal pieno kiekį, tačiau turi geresnius pieno riebumo, pieno baltymų rodiklius.

Naudojant mišrinimą, teigiama įtaka į vaisos ir sveikatos požymius yra stipri ir greita. Sumišrinus Montbeliarde ir Skandinavijos žaluosius su Holšteiniais, gerokai palengvėja veršiamasis,

padidėja vaisingumas ir veršelių išgyvenamumas, dėl ko sumažėja veterinarinės išlaidos, lyginant su grynakraujais Holšteiniais. Ekonominė mišrinimo nauda nuginčijama.

Dėl genetinių pranašumų Montbeliarde ir Skandinavijos žaliųjų veislės į kryžminimo schemas įtraukiamos visame pasaulyje, – tyrimo išvadas pristatė Dr. Leslie B. Hansen, Minesotos universiteto profesorius, besispecializuojantis galvijų genetikos srityje.

Panašius ir netgi geresnius rezultatus gauna ir Lietuvos ūkiai. Pavyzdžiui Pasvalio r. Vaškų žemės ūkio bendrovė mišrinimą vykdo nuo 2008 metų. Mišrinimui naudojamos Skandinavijos žaliųjų, Holšteinų ir Montbeliarde veislės. Ūkis džiaugiasi sveikais ir produktyviais gyvuliais, daug riebalų ir baltymų turinčiu pienu, mažesnis gydymo išlaidomis ir žemu gimusių negyvų veršelių rodikliu. Ūkio specialistai juokauja, kad mišrūnės atleidžia žymiai daugiau valdymo klaidų, lyginant su grynaveislių Holšteinų veislės karvėmis. (www.pienoukis.lt)

lės karves su Skandinavijos žaliosiomis (Viking Red) ir Montbeliarde.

Mišrinimo nauda akivaizdi, tą parodo žemiau aprašytas tyrimas, atliekamas JAV mokslininkų. Minesotos universitetas jau 8 metus (planuojama tyrimą tęsti dar 2 metus) tiria galvijų mišrinimo naudą. Tyrime dalyvauja aštuonios galvijų bandos, karvės vidutiniškai duoda 13793 kg pieno (riebalai – 506 kg, baltymai 428 kg), melžiama tris kartus per dieną. Bandose nuo 275 iki 1940 karvių.

Mokslininkai karves suskirstė į 3 grupes: grynaveislių Holšteinų veislės karvės, Holšteinai mišrinti su Montbeliarde ir Holšteinai mišrinti su Skandinavijos žalaisiais. Laktacija – 305 dienos. Pirmosios laktacijos duomenys visose grupėse buvo panašūs.

Gimusių negyvų veršelių rodiklis – Montbeliarde ir Skandinavijos

JAV Minesotos universiteto mišrinimo rezultatai (8-nių metų tyrimas)

Skelbimai

Techniką

Priekabą 2PTS-4 (nauji bortai, kaina 1700 Eur), mėšlo kratytuvus (6 t, kaina 1300 Eur, 7 t – 2800 Eur), lyginimo volus (1,40x0,70, kaina 700 Eur), grūdų sėjimąją SZT-3,6 (su žolės išėliu, kaina 1100 Eur), mėšlo šalinimo transporterį. Tel. 8~610 02860.

Šieno presą FORTSCHRITT 454, lenkišką purkštuvą (800 l, 12 m pločio, kaina 250 Eur, arba dalimis). Tel. 8~614 65462.

Traktorių MTZ-952 (2005 m.), traktorinę priekabą, traktorių T-40 dalimis. Tel. 8~610 75456.

Traktorių T-40 AM (1984 m., kaina 1300 Eur), plūgus OVERUM (3 verstuvių, kaina 850 Eur). Tel. 8~687 36892.

Traktorių T-40 AM (arba dalimis, galima rinktis). Tel. 8~615 55348.

Kombainus DRONNINGBORG 1600 ir CLAAS SENATOR dalimis. Tel. 8~600 96006.

Gerą traktorių T-16 (hidraulinis vairas, hidraulinis kablys, TA), trifazį kompresorių (orui pūsti), storiasienę vandens cisterną (1 t). Tel. 8~619 52460.

Gyvulius

Pieninių veislės karves (kaina 500 Eur, su veršeliu – 650 Eur). Tel. 8~621 56663.

Telyčias (3 iš jų – pieninių veislės, viena – mėsinė veislė). Tel. +370 675 38300.

Mišrūnę aubrakų veislės, 3 savaičių telyčaitę, grynaveislius aubrakų bulius (įvertinti, su kilmės dokumentais). Tel. 8~600 40881.

Šviežiapienę karvę (galima rinktis iš dviejų). Tel. 8~608 98792.

Kitas prekes

Rulonų pjaustyklę („atkindėją“). Tel. 8~676 35799.

Mažai naudotą dyzelinį melžimo aparatą. Tel. 8~625 99431.

Daugiamėčių žolių mišinys. Tel. 8~687 73627.

Techniką

MTZ markės traktorių (gali būti su frontiniu krautuvu, verčiama priekaba, plūgai, kultivatorius). Tel. 8~606 14244.

Reikalingos melžėjos ūkyje. Apgyvendina. Tel. 8~624 35159.

Pieno gamintojų dėmesii!

Parduodami naudoti pieno šaldytuvai (2000, 3200, 3600 litrų talpos).

Dėl išsamesnės informacijos kreiptis telefonu 8~687 78886.

30-ojo gimtadienio proga:

Daiva Budzinskaitė (rugpjūčio 31 d.) — administratore;
Rita Rusteikiene (rugpjūčio 21 d.) — logistikos vadybininkė (AB „Klaipėdos pienas“);
Vaida Šiaudvytė (rugpjūčio 29 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Sandra Goberienė (rugpjūčio 26 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Marij Dromantą (rugpjūčio 25 d.) — logistikos direktorių;
Remigijū Dikšaitį (rugpjūčio 25 d.) — vairuotoją ekspeditorių;
Andžej Ozarowski (rugpjūčio 19 d.) — vairuotoją ekspeditorių;
Aušrą Vilimaitę (rugpjūčio 5 d.) — pardavėją barmenę (UAB „Čia Market“).

40-ojo gimtadienio proga:

Renatą Stanevičienę (rugpjūčio 8 d.) — gamybos darbininkę;
Darių Einikį (rugpjūčio 29 d.) — vairuotoją ekspeditorių.

45-ojo gimtadienio proga

Iloną Lygnugarytę (rugpjūčio 17 d.) — pieno surinkėją;
Rimantą Čėsna (rugpjūčio 8 d.) — produkcijos atrinkėją;
Aretą Kubickienę (rugpjūčio 29 d.) — „Pik-Nik“ fasavimo meistrę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Barbarą Voitkevičienę (rugpjūčio 14 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

50-ojo gimtadienio proga:

Rasą Macienę (rugpjūčio 26 d.) — gamybos darbininkę;
Nijolę Trumpickienę (rugpjūčio 31 d.) — gamybos darbininkę;
Elvitą Adamčiukienę (rugpjūčio 15 d.) — parduotuvės vedėją (UAB „Čia Market“);
Ritą Širvinskienę (rugpjūčio 22 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Rimą Petrošienę (rugpjūčio 9 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Albiną Petraitį (rugpjūčio 13 d.) — operatorių;
Danutę Kraskauskienę (rugpjūčio 8 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

30 metų darbo sukakties proga:

Genrūtą Brazdauskienę (dirba nuo 1986-08-25) — operatore;
Algirdą Žilių (dirba nuo 1986-08-29) — vairuotoją laborantą (ABF „Šilutės Rambynas“).

20 metų darbo sukakties proga:

Edmundą Zalepūgą (dirba nuo 1996-08-19) — meistrą;
Algirdą Bladžinauską (dirba nuo 1996-08-20) — generalinį direktorių (ABF „Šilutės Rambynas“).

15 metų darbo sukakties proga:

Sigitą Jankauską (dirba nuo 2001-08-06) — pardavimų vadybininką;
Benjaminą Plaušką (dirba nuo 2001-08-13) — kūrį, šaldymo įrengimų mašinistą (ABF „Šilutės Rambynas“).

10 metų darbo sukakties proga:

Genovaitę Liauksminię (dirba nuo 2006-08-07) — pieno surinkėją;
Sigitą Kulevičių (dirba nuo 2006-08-22) — vairuotoją ekspeditorių;
Vijoletą Kučinskię (dirba nuo 2006-08-22) — pieno surinkėją;
Irmą Zino (dirba nuo 2006-08-16) — pardavimų vadybininkę;
Ramūną Sivickį (dirba nuo 2006-08-28) — aparatininką;
Loretą Kasperavičių (dirba nuo 2006-08-26) — operatorių;
Reginą Vasiliauskienę (dirba nuo 2006-08-28) — patalpų ir aplinkos prižiūrėtoją pagalbinę darbininkę;
Romą Kaminskię (dirba nuo 2006-08-08) — pieno surinkėją;
Henriką Dambrauską (dirba nuo 2006-08-18) — krovėją, prekių atrinkėją (UAB BMVK).

5 metų darbo sukakties proga:

Orintą Jankauskiene (dirba nuo 2011-08-11) — „Pik-Nik“ fasavimo cecho gamybos darbininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Vaidotą Pocių (dirba nuo 2011-08-01) — vairuotoją laborantą (ABF „Šilutės Rambynas“);
Dijaną Šadagiene (dirba nuo 2011-08-29) — „Pik-Nik“ fasavimo cecho gamybos darbininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Marių Vaitonį (dirba nuo 2011-08-09) — „Pik-Nik“ fasavimo cecho operatorių (ABF „Šilutės Rambynas“).

Skani gyvenimo energija šėlo Molėtuose

Liepos 22-23 dienomis Molėtų rajono Obuolių saloje įvyko jaunimo pamėgtas muzikos festivalis „Radistai Village'16“.

Šiomet festivalio „Radistai Village'16“ dalyvius džiugino per 30 garsiausių muzikos atlikėjų ir grupių iš viso pasaulio ir Lietuvos. Šventiškumo ypač suteikė trijose

festivalio scenose sumontuotos įspūdingos dekoracijos, taip pat moderniausia įgarsinimo ir apšvietimo technika. Džiugu, kad jaunimas jau puikiai

žino ŽEMAITIJOS kefyro kokteilius ir juos skanauja pramogaudami. Jauni charizmatiški žmonės vertina šviežumą, gaivumą ir lengvumą, nes įsitikino, kad ŽEMAITIJOS kefyro kokteiliai — skani gyvenimo energija.

Lietuviškų „laimingų karvių“ natūralus pienas ir šviežia grietinėle
 Tikras plombyras
 Gausus kalcio ir fosforo šaltinis
 Natūrali vanilė

Sultingi mangai iš Magdalenos slėnio
 Sunokę lietuviški obuoliai
 Mažiau cukraus
 Tik 88 kalorijos

Lietuviškų „laimingų karvių“ natūralus pienas ir šviežia grietinėle
 1950 m. išsaugota receptūra – paremta išskirtine gamyba
 Gausus kalcio ir fosforo šaltinis

Skaniausių atostogų ledai!

f baltoji varnelė

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką, kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, ISSN 1648-777X
 galite kreiptis tel. +370 444 22391.
 el. paštu: lpua.info@gmail.com

www.lpua.info

